

Δημιουργική -Ποιητική Γραφή των μαθητών του Β2 Τμήματος του 9ου Γυμνασίου με την καθοδήγηση της φιλόλογου κας Καλαμαρά Ευαγγελίας.

Με αφορμή την παγκόσμια ημέρα ποίησης, στις **27 Μαρτίου** αφιερώθηκε μια διδακτική ώρα για την μύηση των μαθητών στην τεχνοτροπία των έργων των δύο Ελλήνων ποιητών, που βραβεύτηκαν με το Νόμπελ λογοτεχνίας, του Γιώργου Σεφέρη και του Οδυσέα Ελύτη.

Απώτερος **στόχος** ήταν να γίνει προσπάθεια **ελεύθερης δημιουργικής έκφρασης** από τους μαθητές, σύμφωνα με τη μορφή και το περιεχόμενο της υπερρεαλιστικής ποίησης.

Έγινε σύντομη αναφορά στις βασικές αρχές της υπερρεαλιστικής ποίησης (εγκαταλειψη της ομοιομορφίας των στίχων, της ομοιοκαταληξίας και του μέτρου/ ανάπτυξη άλλοτε άνισων στροφών και άλλοτε σε έναν συνεχή και αδιάσπαστο κορμό στίχων/ χωρίς ρυθμό και μέτρο, χρήση του ελεύθερου συνειρμού ως μιας νέας τεχνικής ή μεθόδου χρήσης του λόγου και αποτύπωσης εσωτερικών καταστάσεων)

Η δραστηριότητα βασίστηκε στις αρχές της υπερρεαλιστικής τέχνης, όπως ορίστηκε από τον Μπρετόν, ως εξής:

□ «Γράψτε γρήγορα χωρίς προσχεδιασμένο θέμα, αρκετά γρήγορα ώστε να μη συγκρατήσετε και να μη βρεθείτε στον πειρασμό να ξαναδιαβάσετε αυτά που έχετε γράψει. Η πρώτη φράση θα έρθει τελείως μόνη».

Αναλυτικά:

Προβλήθηκαν βίντεο με αποσπάσματα από τους δύο ποιητές της υπερρεαλιστικής ποίησης, που συνδύαζαν στίχο, εικόνες και μουσική.

Οι μαθητές :

- προσέγγισαν βιωματικά τα ποιήματα,
- κατέγραψαν τα μηνύματα που τους δημιούργησαν οι λέξεις,
- οι συνδυασμοί λέξεων, φράσεων του ποιήματος των ποιητών
- και παράλληλα παρατήρησαν άμεσα εικαστικά έργα, ακούγοντας μουσικές συνθέσεις.

Αποτελέσματα: Ο συνδυασμός του ποιήματος με εικαστικά έργα ή μουσικές συνθέσεις, βοήθησε τόσο στην ολόπλευρη αισθητική καλλιέργεια των μαθητών, όσο και στην ανάδειξη των σχέσεων μεταξύ των τεχνών.

Αναδείχθηκε η ρόλος των συνειρμών και στη συνέχεια εκφράστηκαν δημιουργικά αποτυπώνοντας ελεύθερα σ' ένα χαρτί, αυθόρμητα, απροσχεδίαστα, συνειρμικά, τις σκέψεις, τις ανησυχίες, τα εφηβικά σκιρτήματα, τα όνειρα και τις σσοτερικές καταστάσεις της εφηβικής ψυχής αποτυπωμένες .

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Άβυσσος λένε η ψυχή του ανθρώπου,

κι όμως,

παρά τη διαφθορά,

έμαθες την καρδιά μου ν' αγαπά

Πες μου πώς γίνεται επιτέλους να σε βγάλω απ' το μυαλό μου,

άμα η σκέψη σου το θολώνει

ανεξάρτητως τόπου και χρόνου.

Άβυσσος λένε η ψυχή του ανθρώπου,

κι όταν το σκοτάδι με τυλίξει

ένα όνομα μόνο η ψυχή μου θα καρτερά.

Κ.Ε.

Ο ουρανός γεμάτος ήλιο,
και τα παιδιά γεμάτα χαρά και ευτυχία
και ο παλμός της γης στην καρδιά μας χαλαρά να χτυπά...

Π.Ε.

Έξω είναι σκοτεινά,
βρέχει και βροντοχτυπά.
Η βροχή το σπίτι μου πλημμύρισε
και η ψυχή μου
μέσα στη θλίψη βυθίστηκε.

Π.Μ.

Βαθύς ο ουρανός και άπειρος...
Αλλά όχι τόσο βαθύς
όσο η λύπη που έχω...

Π.Χ.

Όμορφοι είναι οι πλανήτες, όμορφα και τα λουλούδια,
όμορφη κι η φύση, μα όμορφα και τα παιδιά.
Κοίτα τον ήλιο. είπε ο μπαξέζς στην ανθισμένη αμυγδαλιά
και αυτή με θλίψη του απάντησε:
μα όμορφε μπαξέ, την ιστορία δεν την ξέρεις μάλλον,
καημένε μου μπαξέ...
Ο ήλιος και το φεγγάρι
δύο αντίθετα, με τον ίδιο ρόλο
φωτίζουν την γη,
μα ποτέ δεν βρίσκονται μαζί.
Και το καημένο το φεγγάρι χωρίς τον ήλιο δεν μπορεί
Μα ο ήλιος μεγάλος εγωιστής-γελούσε με το φεγγάρι,
το άφηνε να τον ζητά, να μην το θέλει.
Αυτά είπε η αμυγδαλιά και έπεσε στο χώμα,
χαιρετώντας τον ήλιο, το φεγγάρι και τον αγαπημένο της μπαξέ.

ΑΛ. Μ.

Η φύση όμορφη, τα λουλούδια ανθισμένα,
ο ουρανός καταγάλανος,
με έναν μεγάλο ήλιο να φωτίζει τα ανθισμένα λουλούδια
και οι λίμνες με τον ήχο τους φωνές που με κατακλύζουν...

Θ.Π.

Τη μέρα κάνω νύχτα
και το χειμώνα καλοκαίρι
γιατί η ζωή είναι δύσβατη
και πολλά μονοπάτια
θα χρειαστεί

να περάσεις
μέχρι να βρεις το σωστό!
Μ.Μ.

Ωραία η ατμόσφαιρα, μέσα στο κρύο το χειμώνα!
Όμως, χωρίς την αγκαλιά σου, όλα αλλάζουν...

Η θέα μου στη ματιά σου
το πρόσωπό σου η Μούσα μου
και η μοναδική μου αδυναμία
η εσωτερική σου ομορφιά
Μ.Δ.

Δύσβατη, πόσο δύσβατη η ζωή!

πολλά τα μονοπάτια

μα ο δρόμος μου είσαι συ!

Ο ουρανός είναι γεμάτος φως
Και τα παιδιά διασκεδάζουν,
παίζουν έξω με χαρά,
κι όλη η γη χαμογελά

Ε.ΠΛ.

Κανείς δε μπορεί να φανταστεί πόσο σε αναζητάει η καρδιά μου,
το πόσο θλιμμένο είναι το σώμα μου μακριά σου.

Είσαι μακριά μου και πονώ, με πλήγωσες και σε συγχώρεσα,
με πλήγωσες και αν και ακόμα και τώρα η πληγή δεν έχει κλείσει μετά από τόσο καιρό.

Πονάω που είμαι μακριά σου, αλλά πρέπει να μάθω και να ζω χωρίς εσένα, χωρίς την παρουσία σου, τις αγκαλιές, τα βλέμματά σου.

Μου λείπεις, αλλά δεν μπορώ να σε φέρω πίσω, μου λείπεις αλλά η καρδιά μου σε θυμάται.

Θα σε θυμάμαι για πάντα αγάπη μου, θα σε θυμάμαι κι ας πονάω.

Ρ,Σ.

Επιμέλεια Καλαμαρά Ευαγγελία, Φιλόλογος

